

Висновки. Таким чином, сьогодні для забезпечення конкурентоспроможності підприємства вимагає використання різних способів. Одним із ефективних, на нашу думку, слід вважати соціальну відповідальність, впровадження якої приносить вимірний економічний результат – підвищення репутації, покращення фінансових показників, ріст продажів, покращення продуктивної праці і як наслідок підвищення конкурентоспроможності бізнесу.

Список літератури.

1. Глобальний звіт про корпоративну соціальну відповідальність [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.nielsen.com/ru/ru/insights/reports/2015/global-corporate-social-responsibility-report-2015.html>
2. Навіщо бізнесу нести КСВ [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.bakertilly.ua/news/id1557>

УДК 330.341.1

РОЗВИТОК ІННОВАЦІЙНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА

Тебенко В.М., к.е.н.

*Таврійський державний агротехнологічний університет
імені Дмитра Моторного
м. Мелітополь, Україна*

Summary. In the article the main trends of functioning and development of domestic business are described in modern terms. The main problems of formation and functioning of entrepreneurship in the country are identified.

Keywords: small business, entrepreneur, entrepreneurship, innovation, business, startup.

Постановка проблеми. Основна маса інновацій в умовах ринку реалізується підприємницькими структурами, яким на сучасні зміни і тенденції розвитку потрібно швидко реагувати. Завдяки нововведенням фірми реалізують свій інноваційний потенціал і конкурентні позиції, а для більшості підприємств інновації сьогодні стають і умовою виживання на ринку.

Основні матеріали дослідження. Інноваційне підприємництво передбачає застосування інновацій на всіх рівнях та у всіх сферах діяльності підприємства, й розглядається як практичне втілення якісно нових рішень на кожній ланці бізнес-процесів. Тому, саме пошук новітніх рішень та їх практична реалізація становлять суть інноваційного підприємництва. Інноваційне підприємництво – це засіб досягнення комерційної мети і чинник економічної стабільності й зростання, оскільки інновації орієнтовані на задоволення ринкового попиту, конкретних запитів споживачів. Інноваційне підприємництво в Україні, через низку як об'єктивних, так і суб'єктивних факторів, розвивається дуже повільно [1].

Більшість дослідників до основних перешкод розвитку інноваційного підприємництва в Україні відносять: суперечливу інноваційну політику, несприятливий інвестиційний та інноваційний клімат, практику призупинення дії окремих статей законів щодо фінансування інноваційної діяльності, прийняття нових законодавчих актів без належного аналізу і оцінки виконання попередніх. Однак, для вибору та застосування найбільш сприятливих заходів стимулювання інноваційної діяльності необхідно здійснювати постійний моніторинг стану розвитку інноваційного підприємництва.

За Глобальним інноваційним індексом 2018, Україна піднялась на сім позицій у інноваційному рейтингу Global Innovation Index, посівши 43 місце. У першій трійці - Швейцарія, Нідерланди та Швеція. Сусідня Угорщина посіла 33 місце, Словаччина - 36, Польща - 39, Російська Федерація - 46, Молдова - 48, Румунія - 49, Білорусь - 86. У доповіді 2018 року проаналізували інноваційний ландшафт в енергетиці наступного десятиліття і потенційні області для проривних розробок в таких сферах, як виробництво електроенергії, зберігання, розподіл і споживання енергії. Також розглянули шляхи появи революційних інновацій на низовому рівні [2].

На рисунку 1 наведені лідери серед регіонів України по сумарному індексу інновацій за 2014-2016 рік.

Рис. 1. Регіони-лідери за сумарним індексом інновацій, %

Джерело: Сформовано автором за даними [3]

Згідно з розрахунками сумарний індекс інновацій в середньому по Україні склав за 2012-2014 роки - 29,3 %, за 2014-2016 роки - 31,6 %. Серед регіонів найвищий сумарний індекс інновацій в 2014-2016 роках має: Харківська область - 64,1 %, Дніпропетровська - 50,3 %, найменший індекс має: Волинська область - 11,1% та Чернівецька область - 10,2 %.

Економічне зростання регіону великою мірою залежить від інноваційної активності підприємницьких структур, від їх прагнень, зусиль і здатності використовувати у своїй діяльності новіші технології, творчо підходити до

визначення способів задоволення потреб споживачів, на основі чого вдосконалювати та оновлювати продукцію, отримуючи більші доходи і зміцнюючи свої ринкові позиції. Серед регіонів в 2017 році вищою за середню в Україні частка інноваційно активних підприємств була в Харківській (28,1 %), Тернопільській (27,5 %), Миколаївській (26,9 %), Черкаській (24,4 %), Кіровоградській (22,6 %), Івано-Франківській (21,7 %), Запорізькій (19,1%), Сумській областях (20,5 %).

Серед регіонів України в 2017 році найбільший обсяг реалізованої інноваційної продукції був на підприємствах Запорізької області - 4041,2 млн.грн. (22,8 % загального обсягу), Донецької області - 3301,9 млн.грн., та Харківської області - 2515,9 млн.грн. Найменший обсяг реалізованої інноваційної продукції у % до загального обсягу промислової продукції серед регіонів України 0,05 % (9,3 млн.грн) був в Рівненській області.

Головною причиною низької інноваційної активності вітчизняних підприємств на даному етапі розвитку є відсутність довгострокової мотивації, додаткові витрати, які зазвичай потребують значного фінансування, високий рівень ризиків, відсутність вільних власних коштів для фінансування насамперед інноваційної діяльності, недосконалість законодавчої бази в сфері інновацій, нестабільність економіки, відсутність стійких та інформаційних зв'язків між сферами науки та підприємництва.

Прийняття рішень на всіх етапах виробництва та управління відбувається все частіше в ситуаціях недостовірності та невідомості, умовах неможливості точного передбачення подій та кінцевих результатів. Підприємець, який розробляє і реалізує інновації, як ніхто інший повинен бути готовим до ризику, але разом з тим і до відповідальності за наслідки своєї інноваційної діяльності – фінансові, моральні і соціальні.

Почати займатися підприємництвом чи відкрити свій стартап, на перший погляд, здається, найголовнішим завданням для підприємця, але більш важливим є втримати свої позиції на ринку. Так, дані представлені Statistic Brain [4], показують, що рівень закриття підприємств, які діяли на ринку до п'яти років становить 55%, а рівень закриття підприємств які досягли позначки в 10 років становить 71%. Отже, до стабільного підприємництва, та багаторічної діяльності на ринках доходять близько 29% усіх підприємств. Причому близько 25% підприємців в США стикаються з невдачею в перший же рік створення, ще 36% - на другий рік, і 44% - на третій.

Висновки. Проблема розвитку інноваційного підприємництва в Україні зумовлена переходом економіки на якісно новий – інноваційний тип розвитку. Економічне зростання країни в сучасних умовах значною мірою залежить від її здатності адаптуватися до технологічних зрушень, а збільшення обігу та зростання виробництва – від інновацій. Дослідження інноваційної активності підприємств України показує, що найбільш вагомими факторами, що вплинули на інноваційну діяльність, є зменшення обсягів фінансування та витрат на виконання державних програм, наявність прогалин у законодавстві та недостатній попит на інноваційну продукцію.

Список літератури.

1. Ткаченко Т. П. Розвиток інноваційного підприємництва в Україні [Електронний ресурс] / Т. П. Ткаченко, Р. В. Тульчинський - Режим доступу до ресурсу: http://economy.kpi.ua/files/files/40_kpi_2010_7.pdf
2. Україна у глобальних рейтингах 2017-2018. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.uifuture.org/post/ukraine-u-globalnih-rejtingah-2017-2018/>
3. Наукова та інноваційна діяльність в Україні у 2017 році. Статистичний збірник // [Відпов. за випуск О.О. Кармазіна].– К. : ДП «Інформаційно-видавничий центр Держстату України», 2018. – 177 с.
4. Как вероятность неудачи стартапа зависит от его ниши. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://ain.ua/2013/10/09/kak-veroyatnost-neudachi-startapa-zavisit-ot-ego-nishi/>

УДК: 658:005.7

ІДЕНТИФІКАЦІЯ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ В УПРАВЛІННІ ПІДПРИЄМСТВОМ

Яворська Т.І., д.е.н.

*Таврійський державний агротехнологічний університет
імені Дмитра Моторного
м. Мелітополь, Україна*

Петрига О.М., к.е.н.

*Дніпровська філія Відкритого міжнародного університету
розвитку людини «Україна»
м. Дніпро, Україна*

***Summary.** The classification and essence of management of business processes are considered. The main tendencies in identifying business processes are presented/*

***Keywords:** business processes, business process management, business process identification/*

Постановка проблеми. Управління бізнес-процесами - це комплексний підхід до реалізації цілей організації. Він стосується оптимізації способів ведення бізнес-процесів в організаціях з метою підвищення ефективності їх діяльності. Ідентифікація ключових процесів, що відбуваються в компаніях, дозволяє їм реалізувати цілі ефективного управління підприємством. Тому у першу чергу підприємство має вивчити бізнес-процеси, які відбуваються, оскільки управління ними спрямоване на підвищення ефективності його діяльності.

Основні матеріали дослідження. Ідентифікація ключових процесів, які відбуваються на підприємствах, дозволяє більш ефективно керувати організацією, оскільки управління компаній стає орієнтованим на результат. У зарубіжній літературі існує декілька класифікацій бізнес-процесів, які мають